BASCHETUL ATRAGE...

Baschetul a devenit de multă vreme unul din sporturile cele mai iubite de elevi. La majoritatea școlilor din Capitală și din provincie bazele sportive sînt înzestrate și cu nelipsitele terenuri de baschet. Profesorii de educație fizică au datoria de a crea și instrui în fiecare școală echipe de baschet atît pentru fete cît și pentru băieți, echipe care apoi să fie angrenate cu regularitate în competițiile rezervate elevilor. Exemplele liceelor nr. 36 din București, „N. Bălcescu" din Cluj, Liceul nr. 4 din Oradea și altele sînt reprezentative în ceea ce privește dezvoltarea acestui frumos sport în rîndurile elevilor.

În fotografie o lecție de antrenament la Liceul „I. L. Caragiale" din Capitală condusă de prof. Ion Oprescu.

Text și foto: T. Roibu

În sportul școlar din regiunea București

Rezultatele nu ne pot încă mulțumi

În scopul îmbunătățirii continue a activității de educație fizică și sport în școlile din regiunea București, nu de mult Comisia regională de educație fizică și sport școlar a analizat felul cum s-au aplicat Instrucțiunile comune ale Ministerului Învățămîntului și Consiliului General al UCFS, privind organizarea și desfășurarea activității de educație fizică și sport în rîndul elevilor.

Din materialele prezentate, cît și din discuțiile purtate a rezultat că Comisia regională, precum și comisiile raionale au manifestat o mai mare preocupare în dezvoltarea sportului în școlile din regiune, înregistrîndu-se unele rezultate mai bune atît în conținutul orelor de educație fizică, cît și în cele de activități sportive, la care au fost atrași mai mulți elevi.

Eficiența măsurilor practice luate s-a văzut cu prilejul campionatelor republicane școlare. La fazele întrecerii s-au prezentat sportivi bine pregătiți, participarea a fost mai numeroasă decît în anii precedenți. Cîteva cifre în acest sens sînt edificatoare: la campionatele de gimnastică ale școlilor generale, în etapa raională au participat 64 de echipe de băieți și 71 de fete, iar la etapa regională 14 echipe de băieți și 14 de fete. La campionatul republican al liceelor, în etapa regională au participat la handbal 15 echipe de băieți și 15 de fete, 16 la fotbal, 10 la volei băieți. Dar, dacă față de anii precedenți participarea a fost mai bună, în schimb nu ne putem declara satisfăcuți de valoarea concursurilor, de nivelul de pregătire al multor sportivi și echipe.

În unele raioane, campionatul de gimnastică al școlilor generale, de pildă, s-a bucurat de o atenție deosebită (Turnu Măgurele — 11 echipe de băieți și 14 de fete, Oltenița — 11 echipe de băieți și 11 de fete), în alte raioane însă (Alexandria, Răcari și Urziceni) etapele raionale nici nu s-au organizat! De altfel, dacă analizăm situația participării la etapele raionale, în comparație cu numărul de școli generale existente în regiune (peste 600), situația este necorespunzătoare. Nici la campionatul republican de volei — faza regională — al liceelor lucrurile n-au stat mai bine. Orașul Călărași, raioanele Răcari, Fetești și Oltenița n-au fost reprezentate la aceste campionate, iar Zimnicea, Oltenița, Lehliu și Slobozia la baschet.

Cum se explică această stare de lucruri? Mulți șefi ai secțiilor de învățămînt și președinți ai consiliilor raionale UCFS au lăsat ca activitatea de educație fizică din școli să se desfășoare la întîmplare, manifestînd dezinteres pentru buna organizare a campionatelor școlare. Din analiza făcută de curînd, și din discuțiile purtate, a mai reieșit că în multe asociații sportive școlare problema dezvoltării atletismului este neglijată. De asemenea, campionatele asociațiilor sportive școlare nu au devenit un sistem competițional de bază pentru elevi.

În problema asigurării bazei materiale strict necesare bunei desfășurări a activității sportive a elevilor mai sînt încă lipsuri. Există în regiunea București școli generale și licee care nu și-au amenajat nici pînă azi baze sportive simple, atît de necesare desfășurării, în primul rînd, a orelor de curs. Așa stau lucrurile cu Școala generală nr. 3 și Școala de mecanici agricoli din Roșiori, școlile generale din comunele Malul Spart și Sîrbeni (raionul Titu), școlile generale din comunele Grădinari și Vadul Lat (raionul Videle), Școala generală nr. 3 și Liceul nr. 2 din Alexandria, Școala de Petrol-Chimie Tr. Măgurele și altele.

Se pune în mod firesc întrebarea, unde își desfășoară orele de educație fizică elevii acestor școli în sezonul cald? Care este conținutul orelor dacă nu există minimul necesar pentru predarea lecțiilor? Unde este simțul gospodăresc al profesorilor de educație fizică? La întrebările de mai sus pot răspunde și directorii școlilor respective, care nu depun interes în rezolvarea acestor sarcini. Nici secția de învățămînt regională și nici Consiliul regional al UCFS nu pot fi absolvite de critică, fiindcă nu au luat toate măsurile pentru lichidarea unor lipsuri ce s-au manifestat în activitatea sportivă din multe școli.

În cadrul consfătuirii s-au luat o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea activității de educație fizică din școlile regiunii București. Cu sprijinul larg al secției regionale de învățămînt (reprezentată la consfătuire de tov. Șt. Păun, șeful secției), al conducerilor școlilor și consiliilor raionale UCFS, lucrurile trebuie să se schimbe foarte mult în bine.

ROMULUS CIOACA
președintele Consiliului regional UCFS București

INTRANSIGENȚI, dar nu cine știe ce...

(Urmare din pag. 1)

torul din perioada de... grație a carierei sale? (Dinamo Pitești). În anul „capotării" piteștene, Lalu nu poate suporta situația (cum or fi suportat-o oare, la timpul lor, Mîndru și Mateianu, Lereter și Răcelescu?) și își recomandă veleitățile rapidiștilor. Cariera giuleșteană e însă fără strălucire și Lalu se decide să coboare o categorie — acum din proprie inițiativă — fiindcă cunoaște el un sănătos proverb popular: „decît coadă în... A, mai bine cap în... B". Își propune să facă ravagii la Progresul Alexandria, dar cînd simte că cei de aici nu-l recunosc ca prim solist, își ascute crampoanele pentru Flacăra Moreni. Într-o noapte trăiește însă coșmarul „timpului pierdut"; se descoperă un mare nerealizat. Din drama conștiinței iese subit „chemarea" pentru Flacăra roșie (a se citi București) căreia îi oferă serviciile. Dar, cum se știe, un incorigibil călător își lasă portiță deschisă: acceptă legitimarea la Flacăra cu... contradezlegare. Oamenii au fost dispuși să-l primească oricum; aducea cu el experiența categoriilor superioare, element esențial pentru ieșirea din criza în care intrase echipa. Aportul său a fost „substanțial": la sfîrșitul turului, Flacăra roșie se afla pe „respectabilul" loc 14, avînd însă o restanță la Roșiori, care îi dădea speranța devansării pînă pe locul 10. Lalu, cu greutatea numelui și experiența sa, își asumă responsabilitatea de a conduce și cîștiga meciul. Restanța este pierdută însă la jalnicul scor de 3—0, iar Lalu, marele strateg al luptei pentru felia de viață, primește nota 1. În urma acestui meci, a fost scos din lot.

— Se întîmplă ca în cariera unui jucător să intervină o perioadă de cădere, să facă un meci slab. E cazul să-l dăm afară din lot?

— Dacă Lalu ar fi vrut să joace, ar fi putut. El n-a avut zi proastă, a dovedit însă rea voință. Au fost faze cînd a pierdut intenționat mingea. De cîteva ori a aruncat-o înapoi, în propriul careu, facilitînd intervenția adversarului. De trei ori singur cu portarul a lovit mingea cu ristul și a dat-o în lături. Nu mi s-a părut de loc „curată" comportarea lui (opinia tov. Constantin Toader).

— A dezechilibrat toată echipa. Chiar cînd se întîmpla să fie cel mai slab dintr-un meci, tot dădea o pasă bună; acum, nici atît. Și-a permis să se joace tocmai cînd facem echilibristică. Am avut impresia că am fost trădați (mărturia tov. Gheorghe Ispas, maistru principal, martor la meci).

— Lalule, oamenii îți pun la îndoială loialitatea ta față de echipă.

— Dacă aș avea cum să le demonstrez cît le sînt de devotat!

— Dă-le contradezlegarea. Le redai astfel încrederea în tine.

Tace. Aceasta este doar arma lui. „Am la mine o contradezlegare" este formula cu care dă la cap oricui.

— În fond, dacă s-a decis să se dedice acestei echipe (cum a declarat-o), să-și încheie cariera sportivă ca jucător al Flacării roșii, de ce nu înapoiază contradezlegarea?

— Din calcul, îmi spune tov. Nicolae Iordache, din sectorul organizatoric. „Îmi dai, ți-o dau", ăsta e jocul pe care ni-l face Lalu. Cred că și comportarea lui de la Roșiori a avut tot scopul de a ne... speria.

Nici acum nu înțeleg. Un om cînd urmărește un scop caută să se arate „vrednic" măcar pînă și-l atinge. Dar Lalu? Nici un joc bun în tot turul, nici o promisiune în pregătiri. (Și mai emite pretenția unui... Constantin al echipei). Aflu că antrenamentul invizibil este cu adevărat invizibil, că preocuparea lui esențială în teren este aceea de a-și face prozeliți pentru ideile sale „dîrze" (nițică discordie, puțină bîrfă și destul de multă băutură). Și-a permis, oare, Lalu să-și ia frîu liber în numele „personalității" sale, sau l-au scăpat din mîini ceilalți? Se pare că facem jocul strutului. Cu puțin timp în urmă, într-un raid-anchetă prin asociații, tovarășii de la Flacăra roșie ne-au asigurat că treburile echipei merg „îngrijorător" de bine, că toți sînt copiii casei. Cum ne furăm singuri căciula!

★

Primul meci al returului, cel de pe terenul Dudești, cu stuful Tulcea. Flacăra a pîlpîit penibil, mereu la un pas de a-și da suflarea. Lalu... sus în peluză. Privea seniorial echipa: „toți nu faceți cît mine!"

Patru zile mai tîrziu, „cazul Lalu" este discutat la UCFS oraș. S-a interesat mult de asta antrenorul echipei care, deși a subscris la scoaterea jucătorului din lot, l-a durut inima (în paranteză fie spus, e văr cu Lalu — chemarea sîngelui!). S-a hotărît să nu i se dea omului la cap așa dintr-o dată, să mai fie încercat.

Dau un telefon la asociație:

— Ce părere aveți?

— Nici să n-auzim (președintele asociației). **Unde este atunci intransigența noastră?**

Vineri, 3 aprilie, alt telefon la asociație.

— Vreau să vă informez că, deși m-ați... asigurat că Lalu nu pleacă la Sf. Gheorghe, totuși a jucat!

— Antrenorul, tovarășe, cu proprie putere. Cînd l-am tras la răspundere s-a simțit ofensat și și-a dat demisia. Apoi a retractat; și-a luat-o înapoi.

— Și ... dv.?

— Nici să n-auzim. Unde-i atunci intransigența noastră?!

★

Recapitulăm: în discuție un jucător — precaut — cu contradezlegare la buzunar și dispus la șicane. Consiliul asociației decide scoaterea lui din lot pe motive întemeiate: antrenorul continuă să-l utilizeze, contrar „intransigenței"; jocurile pe care elevul său le face sînt, în continuare, de cea mai slabă calitate (poate nu și-a găsit încă pulsul!).

Cum să clasăm „dosarul"? Să fie vinovat numai inculpatul?

Nu acționează el, oare, în libertatea unor hotare fără... hotare?

De ce mai căutăm atunci în altă parte cauzele care duc la „cazuri" ca acela de mai sus?!

DIALOG CU CITITORII

● CONSTANTIN MERIȘESCU din Constanța ne întreabă dacă băiatul său, în vîrstă de 14 ani, foarte bine dezvoltat pentru această etate, poate practica sportul halterelor.

Fără îndoială că da. Specializarea timpurie chiar și la haltere este indicată de metodiști. Avem suficiente exemple de tineri care s-au inițiat în acest sport la 14 ani sau chiar mai devreme: F. Balaș, Gh. Ienciu, T. Apostol etc. La Constanța, băiatul dv. va avea condiții excelente pentru practicarea halterelor. De cîtva timp, sub conducerea antrenorului Lisias Ionescu — ne scrie corespondentul nostru Emil Iencee — funcționează un centru de antrenament care are o sală modern utilată (7 haltere olimpice, 28 de haltere mici etc.). Băiatul dv. se va simți foarte bine la aceste antrenamente pentru că marea majoritate a sportivilor sînt juniori. Deci, nu mai stați pe gînduri!

● *UN GRUP de cititori din Buhuși ne întreabă de ce echipa lor favorită de fotbal „Textila" — pe care sperau s-o vadă în „B", — se prezintă atît de slab în actualul campionat al categoriei C. Ne-am adresat corespondentului nostru Ion Vieru din Buhuși, care a enumerat cîteva cauze ale acestui declin (punctele de mai jos ar putea fi și obiectul unor discuții în consiliul asociației Textila): 1. În numai 18 luni, la Textila au fost schimbați 3 antrenori; 2. Diferitele abateri ale unor jucători ca Stanciu, D. Constantin, Gram și Anghel au fost privite cu o condamnabilă îngăduință. Unii dintre aceștia au fost scoși din lot, dar apoi au fost rechemați (Raik, D. Constantin, Anghel); 3. În scrisoare se arată că există cadre tinere care ar trebui promovate din cele două formații de juniori.*

● NICOLAE POPA, IAȘI — **Abaterea fotbalistului Răducanu, portarul echipei Rapid, a fost luată în discuția comisiei de disciplină în prezența acestuia și a tov. Neagoe, victima nervilor necontrolați ai acestui jucător. Răducanu a arătat că regretă profund faptul de a-l fi lovit pe tov. Neagoe înainte de începerea meciului C.S.M.S. — Rapid, cerîndu-și scuze pentru fapta lui urîtă. Cu aceasta însă, problema nu este închisă. Lui Răducanu i s-a dat un avertisment de natură să-l pună pe gînduri: la o nouă abatere va fi sancționat drastic.**